

Åbne svar

Tekst: Anette Prehn, 2019
Musik: Kristian Bisgaard, 2019

Bm D⁶ Em F[#](sus4) F[#] G⁶ Bm/F[#]

Hvor-dan mon li-vet her på jord, det vil-le ta' sig ud, hvis rum-mets læ-re mød-te os, før

4 C[#]/E[#] F[#] B⁷ Em

dog-mer, dom og bud? Ku' u-ni-ver-sets stor-hed, som u-

6 A⁷ D G⁶ E⁷/G[#] C[#]/E[#] F[#](sus4) F[#] Bm

end'-lig-he-den gi'r, mon spil-le ind på det, vi går og tæn-ker, fø-ler, si'r?

1. Hvordan mon livet her på jord, det ville ta' sig ud,
hvis rummets lære mødte os, før dogmer, dom og bud?
Ku' universets storhed, som uendligheden gi'r,
mon spille ind på det, vi går og tænker, føler, si'r?

2. Tænk om hvert lille væsen i bevægelse mod stor
ku' lære om vort verdensalt i billeder og ord.
Planeter, stjerner, kosmos, i galaksernes logik.
Alt dét man ikke fatter i en himmelvendt optik.

3. Når vores tænkning vokser frem fra jordens vinkel blot,
da stiger solen op i øst, mens rummet virker småt.
Så tror vi, vi er centrum og har fanget altings rod,
og drømmer om, at andre bare Sandheden forstod.

4. Da bliver det, vi tror (og særligt det, vi tror, vi ved),
til hjørnestein i vores ekkovirk'ligkammerhed.
Da pibler dogmer klædt i dom af forårsmulden frem
og bliver snubletråde på vort fælles klodehjem.

5. I stedet for at vi gør os til standard for alt liv,
ku' rummets lære da gi' mere ydmygt perspektiv?
Mon undren krydret med den viden, videnskaben har,
ku' nære samspil her på jord med mere åbne svar?

6. Kan verdensrummets mørke give men'skeheden lys?
Kan det, vi går og tænker dermed løftes og fornys?
Kan universets storhed og uendelige favn
blidt forme eksistenser her og gøre fælles gavn?